

התובעות:

1. רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ, ח.פ. [REDACTED]
2. רמי לוי תקשורת בע"מ, ח.פ. [REDACTED]

ע"י ב"כ עוה"ד ניצנה דרשן-לייטנר,
ו/או אברהם משה סגל, ו/או אברהם גז
מר' מצדה 9, בניין ב.ס.ר 3, בני ברק
טל: 03-751-4175, פקס: 03-751-4174

- נ ג ד -

הנתבעות:

1. מועצת זכויות האדם של האו"ם - United Nations Human Rights Council (גוף ריבוני זר)
2. נציבת האו"ם לזכויות אדם

כתובת: Palais des Nations
Geneva, Switzerland
(ארמון האומות, ג'נבה, שוויץ)

**מהות התביעה: נזיקית – לשון הרע
סכום התביעה: ₪ 279,869.6**

כתב תביעה

א. הצדדים

1. **התובעת 1, חברת רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ,** הינה תאגיד ישראלי הרשום על פי חוק, שמענה: צלע ההר 17, במודיעין, והיא עוסקת בשיווק מוצרי צריכה ומזון. החברה מנהלת סופרמרקטים רבים ברחבי הארץ, לרבות באזור יהודה והשומרון.
2. **התובעת 2, חברת רמי לוי שיווק השקמה תקשורת בע"מ,** הינה תאגיד ישראלי הרשום על פי חוק, שמענה: האומן 15, בירושלים, והיא עוסקת במתן שירותי תקשורת. לחברה סניפים ברחבי הארץ, לרבות באזור יהודה והשומרון.
3. **הנתבעת 1, מועצת זכויות האדם של האו"ם - United Nations Human Rights Council** (להלן "מועצת זכויות האדם של האו"ם" או "המועצה") הינה גוף בינלאומי שהוא אורגן של האומות המאוחדות, היושב בעיר ג'נבה בשוויץ. לפי הצהרת הארגון, המועצה אחראית להגן על זכויות האדם, להילחם בגזענות, ולקדם מטרות אלו ברחבי העולם. במועצה 47 מושבים לנציגי מדינות שונות. המועצה פועלת החל מחודש יוני 2006, והיא החליפה את פעילותה של נציבות האו"ם לזכויות אדם, שקדמה לה.

4. **הנתבעת 2, נציבת האו"ם לזכויות אדם** (להלן גם: "**הנציבה**"), עומדת בראש מועצת זכויות האדם של האו"ם. החל מחודש **אוגוסט 2018** משרה זו מאוישת על ידי הגב' **מישל באצ'לט**.

ב. סמכות שיפוט

5. לבית המשפט הנכבד נתונה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זו.
6. הסמכות המקומית נתונה בהתאם לסעיף **6 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984**, מאחר שמדובר בתובענה שאין מקום שיפוט המתאים לה לפי סעיף **3(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984**, או לפי כל דין אחר.
7. הסמכות העניינית נתונה לבית משפט נכבד זה, בהתאם לסעיף **51(א)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984**.

ג. היעדר חסינות

8. מקורה של חסינות האו"ם מפני הליכים משפטיים **במגילת האומות המאוחדות משנת 1945**, שהקימה את האו"ם, לצד **האמנה בדבר זכויות יתר וחסינויות לאומות המאוחדות משנת 1946**. מדינת ישראל חברה באו"ם והינה צד לאמנות אלה. מדינת ישראל עיגנה את חסינות האו"ם דלהלן מכוח חוקים שחוקקו עוד טרם קמה: **בפקודת החסינויות וזכויות היתר של האומות המאוחדות, 1947**, ובצו **החסינויות וזכויות היתר של האומות המאוחדות, 1947**, שתוקן מכוחה. דא עקא, חסינות זו מוקנית לשם השגת כל אחת מתכליותיהן של האומות המאוחדות הכלולות במגילת האומות המאוחדות. ראו סעיף 105 למגילת האו"ם:

"(1) The organization shall enjoy in the territory of each of its Members such privileged and immunities as are necessary for the fulfillment of its purposes".

(תרגום חופשי): הארגון יהנה מזכויות יתר וחסינויות בשטחה של כל אחת מהמדינות החברות בו, הנחוצות לו להגשמת מטרותיו.

9. כאשר האו"ם חורג ממטרותיו, לא תוענק לו חסינות זו.
10. כפי שיפורט ביתר הרחבה בכתב תביעה זה, הנתבעת 1, אורגן של האו"ם, חרגה באופן בוטה ממטרות האו"ם ומתכליותיו. היא עשתה את פעולותיה המתוארות בכתב התביעה מתוך גזענות טהורה על בסיס לאום ודת, בסתירה מוחלטת למגילת האו"ם ולעקרונות המגולמים בה.

11. כבר בשלב זה ולצורך הבהרת סוגיית הסרת החסינות, נציין כי עניינה של תביעה זו הינה פרסום שמות של 112 חברות ישראליות ובינלאומיות הפועלות בשטחי יהודה והשומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן (להלן: "השטחים שבמחלוקת"), במטרה להבאיש את ריחן, להכפיש את שמן, ולפגוע בהן כלכלית.
12. הפרסום נעשה על ידי הנתבעות 1 ו-2, מועצת זכויות האדם של האו"ם ונציבת זכויות האדם, הגב' מישל באצ'לט העומדת בראשה, כמי שפועלות כביכול, להגנה על זכויות אדם, ובמקרה הקונקרטי של כתב תביעה זה, על זכויות הפלסטינים.
13. ברשימה נמנות 94 חברות ישראליות, כאשר היתר הן חברות בינלאומיות. דא עקא, רשימת החברות הישראליות, אשר אמורה כביכול להיקבע בהתאם לבעלות הישראלית על החברות, נבנתה בחיתוך גזעני טהור: היא מכילה אך ורק חברות בבעלות יהודית. הרשימה אינה מונה אף חברה בבעלות ערבית.
14. הדרה מוחלטת של חברות בבעלות ערבית מן הרשימה לא נעשתה בשוגג אלא ביודעין ובכוונת מכוון. היא עולה בקנה אחד עם חזונה של הנתבעת 1, לפיה השטחים שבמחלוקת שייכים לפלסטינים, ועל כן על היהודים להתפנות משם. בדגש על יהודים ולא על ישראלים. שכן, אם אתה ערבי ישראלי המנהל חברה בשטחים שבמחלוקת, מותר לך לפעול שם, אין אתה מפר זכויות, ולא תואשם בפשעי מלחמה. אבל אם אתה יהודי, אסור לך בתכלית האיסור לפעול בשטחי יהודה והשומרון. אתה נחשב מפר זכויות. אתה פושע מלחמה.
15. ודוק. בשטחי יהודה והשומרון פועלות עשרות חברות בבעלות ערבית ישראלית. בנקל גם ניתן למצוא אותן. לכתב תביעה זה מצורפת רשימה של אחת עשרה חברות הפועלות בשטחי יהודה והשומרון. איתור חברות אלה נעשה לאחר ביקור קצר באותם מקומות בהם פועלות החברות הישראליות המנויות ברשימה. לצד אותן חברות ישראליות מהרשימה, שנמצאות בבעלות יהודית כאמור, פועלות גם חברות בבעלות ערבית שלא הוכנסו לרשימה.
16. רשימת החברות מוגשת לבית המשפט במעטפה סגורה, הואיל ואין בכוונת התובעות להזיק להן, חלילה, ולחלוטין אין בכוונת התובעות כי יוספו לרשימה. בכוונת התובעות להציג בפני בית המשפט אך מעט מן החברות בבעלות ערבית שפועלות בפומבי, ומנהלות עסקים בפתיחות מרובה, לצד החברות בבעלות יהודית שכן הוכנסו לרשימה.
17. מגילת האומות המאוחדות, על סעיפיה השונים, עומדת באופן מוחלט נגד גזענות. ראו למשל את סעיף 1.3 למגילה:

The Purposes of the United Nations are:

3. To achieve international co-operation in solving international problems of an economic, social, cultural, or humanitarian character, and in promoting and encouraging respect for human rights and for

fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion;

(תרגום חופשי): מטרות הארגון הינן:

3. להשיג שיתוף פעולה בינלאומי לשם פתרון בעיות בינלאומיות בעלות אופי כלכלי, חברתי, תרבותי, או הומניטרי, וכן בקידום ועידוד כבוד לזכויות אדם ולחירות יסודית לכל בלא אבחנה על בסיס גזע, מין, שפה, או דת.

18. עוד ראו, למשל, סעיף 55(c) למגילה:

With a view to the creation of conditions of stability and well-being which are necessary for peaceful and friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, the United Nations shall promote:

c. universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

(תרגום חופשי): במטרה ליצור תנאים של יציבות ורווחה הנחוצים ליחסים שלווים וידידותיים בין מדינות, המבוססים על כיבוד עקרון שוויון הזכויות וההגדרה העצמית של עמים, האו"ם יקדם:
ג. כבוד אוניברסאלי לזכויות אדם וחירויות יסוד, ושמירה עליהם, בלא אבחנה על בסיס גזע, מין, שפה או דת.

19. אין ספק, אפוא, שאחת ממטרות האו"ם היא מלחמה בגזענות, ואין ספק, שהרשימה השחורה (כפי שתידון בהרחבה להלן) שהוציאו הנתבעות היא מעשה גזעני מובהק.

20. חרף הנטייה לספק לאו"ם מטריית חסינות רחבה כאשר הוא פועל למימוש מטרותיו, הנחת יסוד זו אינה תקפה כאשר האו"ם פועל מחוץ למסגרת מגילת האו"ם. כך לדוגמה, בחוות דעת של משרד היועץ המשפטי לאו"ם בעניין השתלבותו של האו"ם בפעילות כלכלית נכתב:

"The United Nations is an intergovernmental organization with a noble mandate of immense importance set out in the Charter of the United Nations. In order to facilitate the fulfilment of this mandate, the Organization enjoys privileges and immunities as stated in Article 105 of the Charter and specified in the 1946 Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations. These privileges and immunities include, among others, immunity from every form of legal process and fiscal immunities. They are granted on the

understanding that the Organization pursues only its Charter objectives....”

(Office of Legal Affairs, Advisability of the United Nations Entering Into a Profit-making Joint Venture with a Private Publishing Firm - Purpose of the Current Commercially Oriented Activities of the United Nations-Participation in a Profit- Oriented Commercial Joint Venture Could put the Status and Character of the Organization in Question, 1990 U.N. Jurid. Y.B. 257, 258, U.N. Sales No. E.93.V.1).

21. אין זה המקרה היחיד בו הייעוץ המשפטי של האו"ם המליץ נגד מסלול פעולה שאינו הולם את מטרות הארגון בטענה כי הארגון לא יהנה מחסינות. ראו לדוגמא: **Anthony Miller, The Privileges and Immunities of the United Nations, 6 INT'L ORG. L. REV. 7, 21 (2009) n.45**.

22. כמו כן, נשמעות קריאות כנגד מתן חסינות לארגונים של האו"ם, במקרים בהם הארגון, או יחידים בו, פועלים בניגוד לנורמות **Jus Cogens**, או במקרים שמדובר בהפרות משמעותיות, כגון ביצוע פשעים כנגד האנושות. גזענות נמצאת בשורה אחת עם פשעים נגד האנושות.

Jordan J. Paust, The UN Is Bound By Human Rights: Understanding the Full Reach of Human Rights, Remedies and Nonimmunity 51 HARV. INT'L L.J. ONLINE (2010); Emmanuel Gaillard & Isabelle Pingel-Lenuzza, International Organisations and Immunity from Jurisdiction: To Restrict or to Bypass, 51 INT'L & COMP. L.Q. 1, 5 (2002).

23. המעשים שעשו הנתבעות, לפיכך, עומדים בהיפוך גמור למטרותיהן שלהן עצמן, באשר הם מקדמים אבחנה גזענית בין יהודים לערבים על בסיס מובהק של דת, שפה ותרבות. מעשים אלו סותרים גם את חוקי היסוד במדינת ישראל, והתובעות תרחבנה בעניין זה, ובעניינים נוספים הקשורים לנושא, ככל שתוגש בקשה בעניין החסינות לבית המשפט הנכבד.

24. במצב דברים זה, לא עומדת לנתבעות טענת חסינות.

25. טענת החסינות מתערערת עוד לנוכח טיבה המפלה של הרשימה, אשר עניינה שטחי יהודה והשומרון, ירושלים ורמת הגולן בלבד, בהיותם שטחים "כבושים" לטענתן, ואינה עוסקת בשטחים אחרים ברחבי העולם אשר גם כנגדם נטען כי הינם "שטחים כבושים". כמו למשל צפון קפריסין, מערב סהרה, או חצי האי קרים. לגבי שטחים אלה נטען באותה המידה בדיוק

כי מדובר בשטחים "כבושים", ואף על פי כן, הנתבעות לא פרסמו אף רשימה הנוגעת למקומות אלה.

26. ברי, כי הנתבעות מפלות באופן מביש את מדינת ישראל, דבר שאינו חדש כלל ותואם את מדיניותן האנטי ישראלית רבת השנים, כפי שיתואר בהמשך, ואולם, האפליה המזעזעת שעושות הנתבעות בין יהודים לערבים הינה אפליה מזן חדש, אשר מחזירה אותנו אחורה במהלך ההיסטוריה לימי היודנריין ולחוקי נירנברג, ובנסיבות העניין מושכת מתחת רגלי הנתבעות את הטענה לחסינותן.

ד. הרקע העובדתי

27. הנתבעת 1, מועצת זכויות האדם של האו"ם, הינה גוף בינלאומי השייך לאומות המאוחדות. אחד הנושאים העיקריים בהם מתמקדת המועצה, ובאופן אובססיבי למדי, הוא ביקורת על ישראל, ובעיקר בנושא הסכסוך הישראלי-פלסטיני. מאז הקמתה ועד לתחילת שנת 2014 הוציאה המועצה 50 הודעות גינוי לישראל, שהן כמחצית ממספר הודעות הגינוי לכל מדינות העולם יחדיו. לאורך שנות קיומה גינתה המועצה את ישראל בשיעור שאין דומה לו, גם ביחס לדיקטטורות הגדולות והנוראות ביותר כיום. ארצות הברית, האיחוד האירופי, אפילו המזכירים הכלליים של האומות המאוחדות קופי אנאן ובאן קי-מוון ואינספור כתבות ותחקירים עיתונאיים ברחבי העולם, העלו סימני שאלה ותהיות קשות לאורך השנים אודות התמקדותה של המועצה דווקא בישראל, לנוכח מצב זכויות האדם במדינות כגון סודאן, קוריאה הצפונית, סוריה, מיאנמר ומדינות נוספות בעולם.

28. למועצה היסטוריה ארוכה של החלטות חסרות תקדים ונעדרות כל פרופורציה כנגד מדינת ישראל, תוך התעלמות כואבת ומתמשכת מהפרת זכויות אדם ברוטאלית במקומות רבים בעולם, ותוך הטיה בוטה אל מול פעילות של מדינות המפירות בתחומן זכויות אדם באופן מאסיבי ושיטתי, כמו סוריה, לוב, סין, איראן, ערב הסעודית ורבות אחרות, שחלקן בעצמן חברות מכובדות במועצה. רק על מנת לסבר את האוזן נציין לדוגמא כי **במרץ 2012** זימנה המועצה חבר פרלמנט מטעם ארגון הטרור חמאס כדי שירצה בפני המועצה על הפרת זכויות אדם בידי ישראל.

29. למשל, בתקנון המועצה קיים סעיף מיוחד, **סעיף 7**, הנוגע אך ורק לישראל. בכל ישיבה של המועצה קיימים תמיד עשרה נושאים על סדר היום, כאשר **סעיף 7** מוקדש באופן מנדטורי לישראל. זאת לעומת שאר המדינות, הנדונות תחת **סעיף 4** הכללי.

30. החל משנת **2008** ועד היום, הוציאה המועצה לכל הפחות **5** גינויים לישראל בכל שנה, זאת לעומת **3** גינויים שנתיים לכל היותר, לסוריה, החל משנת **2011**, בשנים בהן נטבחו מאות אלפי אזרחים בעשור האחרון ומיליונים הפכו לפליטים, או **גינני בודד** לאיראן, או צפון קוריאה, **2** למיאנמר, ו-**0** גינויים לסין, קובה, רוסיה וערב הסעודית.

31. מלבד 3 המושבים הקבועים של המועצה, היא מקיימת לעתים מושבים מיוחדים (Special Sessions), כאשר היא רואה לנכון לדון באופן מיוחד בעניין בוער הנוגע לזכויות אדם. להלן התפלגות המושבים המיוחדים לפי עניינן של המדינות המהוות את השחקניות המרכזיות במושבים אלו, מאז הוקמה המועצה בשנת 2006 ועד היום.

- ישראל – 8 מושבים מיוחדים, במסגרתם לא גונו הרש"פ או חמאס כלל.
- סוריה – 5 מושבים מיוחדים.
- מיאנמר – 2 מושבים מיוחדים.
- הרפובליקה של מרכז אפריקה – מושב מיוחד 1.
- משטרו של קדאפי בלוב – מושב מיוחד 1.
- סודן – מושב מיוחד 1.
- דרום סודן – מושב מיוחד 1.
- זעא"ש – מושב מיוחד 1.
- בוקו חראם – מושב מיוחד 1.

הנתונים בשלוש הפסקאות האחרונות לקוחים מאתר הארגון UNWatch, העוקב באופן מקצועי אחר פעילות מועצת זכויות האדם של האו"ם.

32. אפליית של הנתבעת 1 כנגד ישראל ידועה ומוכרת בכל רחבי העולם. כך למשל, המשפטן היהודי הבכיר, מבקרה הגדול של מדינת ישראל, ריצ'רד גולדסטון, שעמד בראש ועדת גולדסטון, פרסם ב-1 באפריל 2011 מאמר בווישינגטון פוסט, בו כתב כי לו היה יודע בזמן כתיבת הדו"ח את מה שידע בעת כתיבת המאמר, הדו"ח היה נראה שונה, באותו מאמר הוא אף טען, כי עובדה ידועה היא לאורך השנים, שמועצת זכויות האדם של האו"ם מוטה לרעת ישראל. ראו בקישור –

https://www.washingtonpost.com/opinions/reconsidering-the-goldstone-report-on-israel-and-war-crimes/2011/04/01/AFg111JC_story.html

33. בחודש מרץ 2012 פתחה המועצה ב"חקירה" אודות עסקים ישראלים ה"מסייעים להפרת זכויות האדם של הפלסטינים ביהודה והשומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן". זוהי, למעשה, כסות להגדרה האמיתית – עסקים ישראלים של יהודים שלפעילותם יש קשר כלשהו לשטחי יהודה והשומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן. בפברואר 2013 הוצגה רשימה ראשונית למועצה, בצורת דו"ח של כח המשימה (A / HRC / 22/63).

34. לדברי מחברי הדו"ח, מדובר בעסקים ה"מאפשרים ומרוויחים מהקמת ההתנחלויות וצמיחתן". ברי כי הנתבעות כלל לא עסקו בהפרת זכויות אדם קונקרטיים, אלא רק תוך התבססות על האקסיומה לפיה יהודים המתגוררים ביהודה והשומרון, במזרח ירושלים או רמת הגולן, מפריים זכויות אדם בעצם ישיבתם במקום.

35. בעקבות הדו"ח, אימצה הנתבעת 1 בשנת 2016 החלטה נוספת (A / HRC / RES / 31/36), במסגרתה ניתן מנדט לנתבעת 2 לחבר רשימת ארגונים עסקיים ברוח דו"ח המשימה האמור, כאלו המשרתים, בין השאר, את האוכלוסיה היהודית ביהודה ובשומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן. בעקבות זאת הוציאה הנתבעת 2 בחודש **מרץ 2018** דו"ח ביניים (A / HRC / 37/39), בו מנתה **321** חברות העונות לכאורה על הקריטריונים הנ"ל, כאשר **206** מתוכן נקבעו להערכה נוספת.

36. את הרשימה הסופית, הכוללת **112** עסקים, מתוכם **94** עסקים ישראלים, ו-**18** עסקים שמושבים ב-**6** מדינות אחרות, הציגה הנתבעת 2, בישיבת המועצה ה-**43** לשנה זו ביום **12 בפברואר 2020** (A / HRC / 43/71). העסקים כוללים, מלבד מפעלים ועסקים גדולים, גם רשתות הלבשה, בתי קפה ומסעדות, ועוד. רשימת החברות קיבלה בכלי התקשורת את הכינוי "הרשימה השחורה".

• רשימת החברות מצורפת לתביעה זו **ומסומנת א'**.

37. להלן רשימת **112** החברות ב"רשימה השחורה" (ההדגשות אינן במקור):

1. Afikim Public Transportation Ltd. E Israel
2. Airbnb Inc. E United States
3. American Israeli Gas Corporation Ltd. E, G Israel
4. Amir Marketing and Investments in Agriculture Ltd G Israel
5. Amos Hadar Properties and Investments Ltd. G Israel
6. Angel Bakeries E, G Israel
7. Archivists Ltd. G Israel
8. Ariel Properties Group E Israel
9. Ashtrom Industries Ltd. G Israel
10. Ashtrom Properties Ltd. G Israel
11. Avgol Industries 1953 Ltd. G Israel
12. Bank Hapoalim B.M. E, F Israel
13. Bank Leumi Le-Israel B.M. E, F Israel
14. Bank of Jerusalem Ltd. E, F Israel
15. Beit Haarchiv Ltd. G Israel
16. Bezeq, the Israel Telecommunication Corp Ltd. E, G Israel
17. Booking.com B.V. E Netherlands
18. C Mer Industries Ltd. B Israel
19. Café Café Israel Ltd. E, G Israel
20. Caliber 3 D, G Israel
21. Cellcom Israel Ltd. E, G Israel

22. Cherriessa Ltd. G Israel
23. Chish Nofei Israel Ltd. G Israel
24. Citadis Israel Ltd. E, G Israel
25. Comasco Ltd. A Israel
26. Darban Investments Ltd. G Israel
27. Delek Group Ltd. E, G Israel
28. Delta Israel G Israel
29. Dor Alon Energy in Israel 1988 Ltd. E, G Israel
30. Egis Rail E France
31. Egged, Israel Transportation Cooperative Society Ltd. E Israel
32. Energix Renewable Energies Ltd. G Israel
33. EPR Systems Ltd. E, G Israel
34. Extal Ltd. G Israel
35. Expedia Group Inc. E United States
36. Field Produce Ltd. G Israel
37. Field Produce Marketing Ltd. G Israel
38. First International Bank of Israel Ltd. E, F Israel
39. Galshan Shvakim Ltd. E, D Israel
40. General Mills Israel Ltd. G Israel
41. Hadiklaim Israel Date Growers Cooperative Ltd G Israel
42. Hot Mobile Ltd. E Israel
43. Hot Telecommunications Systems Ltd. E Israel
44. Industrial Buildings Corporation Ltd. G Israel
45. Israel Discount Bank Ltd. E, F Israel
46. Israel Railways Corporation Ltd. G, H Israel
47. Italek Ltd. E, G Israel
48. JC Bamford Excavators Ltd. A United Kingdom
49. Jerusalem Economy Ltd. G Israel
50. Kavim Public Transportation Ltd. E Israel
51. Lipski Installation and Sanitation Ltd. G Israel
52. Matrix IT Ltd. E, G Israel
53. Mayer Davidov Garages Ltd. E, G Israel
54. Mekorot Water Company Ltd. G Israel
55. Mercantile Discount Bank Ltd. E, F Israel
56. Merkavim Transportation Technologies Ltd. E Israel

57. Mizrahi Tefahot Bank Ltd. E, F Israel
58. Modi'in Ezrachi Group Ltd. E, D Israel
59. Mordechai Aviv Taasiot Beniyah 1973 Ltd. G Israel
60. Motorola Solutions Israel Ltd. B Israel
61. Municipal Bank Ltd. F Israel
62. Naaman Group Ltd. E, G Israel
63. Nof Yam Security Ltd. E, D Israel
64. Ofertex Industries 1997 Ltd. G Israel
65. Opodo Ltd. E United Kingdom
66. Bank Otsar Ha-Hayal Ltd. E, F Israel
67. Partner Communications Company Ltd. E, G Israel
68. Paz Oil Company Ltd. E, G Israel
69. Pelegas Ltd. G Israel
70. Pelephone Communications Ltd. E, G Israel
71. Proffimat S.R. Ltd. G Israel
- 72. Rami Levy Chain Stores Hashikma Marketing 2006 Ltd. E, G Israel**
- 73. Rami Levy Hashikma Marketing Communication Ltd. E, G Israel**
74. Re/Max Israel E Israel
75. Shalgal Food Ltd. G Israel
76. Shapir Engineering and Industry Ltd. E, G Israel
77. Shufersal Ltd. E, G Israel
78. Sonol Israel Ltd. E, G Israel
79. Superbus Ltd. E Israel
80. Supergum Industries 1969 Ltd. G Israel
81. Tahal Group International B.V. E Netherlands
82. TripAdvisor Inc. E United States
83. Twitoplast Ltd. G Israel
84. Unikowsky Maoz Ltd. G Israel
85. YES E Israel
86. Zakai Agricultural Know-how and inputs Ltd. G Israel
87. ZF Development and Construction G Israel
88. ZMH Hammermand Ltd. G Israel
89. Zorganika Ltd. G Israel
90. Zriha Hlavin Industries Ltd. G Israel
91. Alon Blue Square Israel Ltd. E, G Israel

92. Alstom S.A. E, G France
93. Altice Europe N.V. E Netherlands
94. Amnon Mesilot Ltd. E Israel
95. Ashtrom Group Ltd. G Israel
96. Booking Holdings Inc. E United States
97. Brand Industries Ltd. G Israel
98. Delta Galil Industries Ltd. G Israel
99. eDreams ODIGEO S.A. E Luxembourg
100. Egis S.A. E France
101. Electra Ltd. E Israel
102. Export Investment Company Ltd. E, F Israel
103. General Mills Inc. G United States
104. Hadar Group G Israel
105. Hamat Group Ltd. G Israel
106. Indorama Ventures P.C.L. G Thailand
107. Kardan N.V. E Netherlands
108. Mayer's Cars and Trucks Co. Ltd. E Israel
109. Motorola Solutions Inc. B United States
110. Natoon Group E, D Israel
111. Villar International Ltd. G Israel
112. Greenkote P.L.C. G United Kingdom

.38 התובעות 1 ו-2, נמצאות ברשימה זו וממוספרות 72-73 :

Rami Levy Chain Stores Hashikma Marketing 2006 Ltd. E, G Israel

Rami Levy Hashikma Marketing Communication Ltd. E, G Israel

.39 הנתבעות דאגו לפרסם את הרשימה הזו בכלי התקשורת ולהפיץ אותה ברבים. הרשימה זכתה לתהודה תקשורתית עצומה ופורסמה בכל כלי התקשורת העולמיים. ראו בקצירת האומר בלבד :

הארץ - <https://www.haaretz.co.il/news/politics/1.8527511>

ידיעות אחרונות - <https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-5676633,00.html>

ישראל היום - <https://www.israelhayom.co.il/article/733115>

מקור ראשון - <https://www.makorrishon.co.il/news/203541>

כלכליסט - <https://www.calcalist.co.il/local/articles/0,7340,L-3792830,00.html>

BBC - <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-51477231>

<https://edition.cnn.com/2020/02/12/middleeast/un-blacklist-israel-> -CNN
[settlements-intl/index.html](https://www.settlements-intl/index.html)

<https://www.jpost.com/breaking-news/un-publishes-blacklist-> - Jerusalem Post
[of-companies-with-ties-to-israeli-settlements-617384](https://www.settlements-intl/index.html)

<https://www.timesofisrael.com/israel-freezes-ties-with-un-> - The Time of Israel
[rights-chief-after-release-of-settlement-blacklist/](https://www.settlements-intl/index.html)

<https://www.nytimes.com/2020/02/12/world/middleeast/un-> The New York Times
[israeli-settlements-companies-list.html](https://www.settlements-intl/index.html)

<https://www.washingtonpost.com/world/un-report-> - The Washington Post
[identifies-112-companies-doing-business-with-israeli-settlements/2020/02/12/5c327b28-4dad-11ea-967b-e074d302c7d4_story.html](https://www.settlements-intl/index.html)

40. דבר היות התובעות מנויות ברשימה זו, ומשמעותה של רשימה זו, ידוע ומפורסם כעת בכל העולם.

41. הכנסת שמן של התובעות לרשימה שחורה, כמו גם שמות כל החברות באותה רשימה, מניחה כלפי כולא עלמא שמדובר בחברות מפרות זכויות, כאלו המבצעות פשעי מלחמה, ולפיכך, יש להחרים אותן.

42. משמעותה האופרטיבית של ההכנסה לאותה רשימה, שפורסמה בכלי התקשורת ובאתר הנתבעות, הינה כי ראוי להימנע מכל מסחר עם התובעות, להפסיק עימן כל קשר עסקי, לפגוע בפרנסתן, במטה לחמן ובשמן הטוב, אך ורק על בסיס מקום מושבן במדינת ישראל ועל בסיס היותן בבעלות יהודית.

1.ד תנועת החרם על ישראל

43. התנהגות הנתבעות היתה זדונית והדברים פורסמו בכוונה לפגוע. הנתבעות עשו פעולותיהן אך ורק במטרה אחת: לפגוע במדינת ישראל וביהודים היושבים בתוכה, לבודד אותה מבחינה כלכלית, לצד בידוד אקדמי, מדיני ותרבותי. הנתבעות סבורות, כי בהטלת חרם על חברות הפועלות בשטחי יהודה ושומרון, הן יניאו חברות אלה להעתיק את מקום עסקיהם משם, וכך ידירו כל רגל ישראלית משטחי יהודה ושומרון.

44. בכך מצטרפות הנתבעות, שהן גופים רשמיים המבקשים להתהדר באצטלא של מכובדות ומהוגנות, לתנועת ה-BDS, תנועת החרמות והסנקציות כנגד מדינת ישראל, אשר דבר קיומה, מטרותיה ותכליותיה, ידועות לבית המשפט הנכבד מכח ידיעתו השיפוטית. תנועה זו גורמת לנזקים חמורים למדינת ישראל, ומדינת ישראל נלחמת בה בכל דרך ואמצעי. בשנים האחרונות מופנים תקציבים אדירים למלחמה ב-BDS ומגוייסים אליה משרדי ממשלה, רשויות ממשלתיות, שירותי הביטחון ואף ארגונים ועמותות.

45. על איום החרמות נכתב רבות, הן בעיתונות לכל צורותיה, הן בישיבות הכנסת והממשלה, והן בפסקי הדין של בתי המשפט בארץ.

46. ראו למשל בעת"מ **36759-05-18 Human Rights Watch** ואח' נ' שר הפנים ואח', מתוך פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, פסק דין שאושר בבית המשפט העליון בעע"מ **2966-19**. בסעיף 32 לפסק הדין נכתב כך:

...”בגדרה של מערכה תודעתית זו, המתנהלת במלוא חריפותה ועוצמתה בשנים האחרונות, מתנהל קמפיין הקורא לחרם, סנקציות ומשיכת השקעות - Boycott, Divestment, Sanctions ובקיצור - BDS. קמפיין החרם של ה-BDS מבקש לנקוט צעדים אקטיביים מצד ארגונים וגורמים ברחבי העולם במטרה להפעיל לחץ בינלאומי על מדינת ישראל ותוך יצירת דה-לגיטימציה כלפי המדינה. בגדרה של תופעה זו, מבקשים אותם גורמים ליצור לחץ כלפי ישראל במגוון רחב של תחומי החיים במדינה ובכללם תחומי הכלכלה, האקדמיה, התרבות ואף תחומי החוץ והביטחון. כך למשל, במישור הביטחוני, קוראת תנועת החרם כנגד שיתוף פעולה צבאי עם ישראל ודורשת את הפסקת הסיוע הצבאי לכוחותיה. בהיבט הכלכלי, מפעילים ארגוני החרם לחץ על חברות בינלאומיות שלא לקיים קשרי מסחר עם ישראל, בטענה כי שיתוף פעולה כלכלי עם ישראל טומן בחובו תמיכה בהפרת זכויות אדם בסיסיות... המדובר אם כן, בלוחמה כלכלית ופסיכולוגית תודעתית שתכליתה ליצור דמוניזציה כלפי מדינת ישראל ודה לגיטימציה באשר לעצם קיומה.”

47. מדי יום ביומו קמות יוזמות חדשות להחרמת ישראל, בצורות שונות ובאופנים מגוונים. אמנם ארגון ה-BDS אינו מצליח לפגוע משמעותית בשגשוגה של מדינת ישראל, אולם הוא מהווה איום תמידי, אבן נגף בחיי אזרחי המדינה ובזכותם לממש את החופש האקדמי, התרבותי, והכלכלי שלהם, מבלי שאלה יפגעו על ידי גורמים אנטי ישראלים בעלי אינטרסים המנוגדים לקיומה של המדינה.

48. כעת, לרשימה הבלתי נכבדת של גופים המעודדים חרמות על ישראל, מצטרפות שתי הנתבעות דן, גופים בינלאומיים רשמיים הזכאים לזכויות ומעמד מיוחד מכח מעמדם. זהו חלק מסחף שאחריתו מי ישורנו, באם כל הגופים הללו ימשיכו ויתרגלו לכך שמעשיהם אלו לא ייתקלו בתגובת נגד, משפטית, חוקית, כלכלית, או אחרת.

ה. המסגרת הנורמטיבית

49. מדובר, כאמור, בשתי חברות הנמנות על הרשימה - הן התובעות 1 ו-2. ההאשמות שעולות מכללא בעצם פרסומה של רשימה זו: שכל הנמנה עליה מפר זכויות הפלסטינים, או מבצע פעשי מלחמה, וכי יש להטיל חרם וסנקציות על מי שמנוי ברשימה זו, להוקיע אותו ולהקצות אותו מחמת מיאוס, מיוחסות כעת לתובעות.

50. האשמות אלה פוגעות קשות בשמן הטוב של התובעות. הן מהוות דברי דיבה חמורים כלפיהן.
51. **התובעות אינן מפרות זכויות פלסטינים! ההיפך הגמור הוא הנכון. במרכולי התובעות מועסקים עובדים פלסטינים רבים. התובעות אינן מפרות את זכויותיהם כמלוא הנימה. כל העובדים מקבלים את מלוא הזכויות להן הם זכאים על פי הדין הישראלי, והם נהנים מכל התנאים הסוציאליים המוענקים לעובדים על פי חוקי העבודה הישראליים. שעות ותנאי עבודתם הינם על פי החוק, ואין כל ניצול, אפליה, או הפרה של זכות כלשהי מצד התובעות כלפיהם.**
52. יתירה מכך. לצד העובדים הפלסטינים עובדים גם עובדים יהודים. אין שום הבדל בין השכר והתנאים שמקבלים העובדים הפלסטינים לבין השכר והתנאים שמקבלים העובדים היהודים. תנאי השכר ותנאי העבודה, כמו גם הזכויות הסוציאליות, כולם שווים בין כל העובדים. אין שום פגיעה או הרעה בזכויות העובדים הפלסטינים מכל מין וסוג שהיא.
53. על כן הטענה כי התובעות מפרות את זכויות הפלסטינים איננה נכונה בתכלית.
54. אם כבר, ניתן לומר שהתובעות מיטיבות עם הפלסטינים ומשפרות את זכויותיהם ורווחתם הכלכלית לאין ערוך. תנאי העבודה ותנאי השכר שהתובעות מעניקות לעובדיהם הפלסטינים גבוהים וטובים עשרת מונים מתנאי העבודה והשכר שמקבלים עובדים ברשות הפלסטינית או במקומות עבודה בשטחה.
55. לפי PCBS (הלשכה הפלסטינית המרכזית לסטטיסטיקה) השכר היומי הממוצע בעיר רמאללה-אל בירה שברשות הפלסטינית (מדובר בשכר הגבוה ביותר מבין הערים המפורטות באתר הלשכה) עומד על 108.5 ₪, חישוב של 22 ימי עבודה בחודש ילמד כי השכר החודשי הממוצע הינו 2,387 ₪. לעומת זאת, התובעות משלמות לעובדיהן שכר ממוצע של **לערך פי 3** מן האמור. אין ספק אפוא, כי הטענה שהתובעות מפרות את זכויות הפלסטינים הינה טענת לעז, המוציאה את דיבת התובעות לשווא, ופוגעת בהן קשות.
ראו באתר - http://www.pcbs.gov.ps/site/lang_en/1/default.aspx.
56. דברים אלה אינם אלא מוסיפים על הנקודה הבסיסית יותר מצד התובעות – הן אלו **שיצרו מלכתחילה מקומות עבודה רבים**, הן ליהודים והן לערבים תושבי יהודה והשומרון ובכלל, כאשר בחלק מן האזורים הללו רמת התעסוקה הכללית אינה גבוהה.
57. גם ההאשמה המיוחסת במשתמע לתובעות, לפיה בהקמת עסקיהן בשטחי יהודה ושומרון הן מפרות את זכויות הפלסטינים, היא האשמה שלא כדין המשוללת כל יסוד.
58. מבין עשרות סניפיהן של התובעות, מספר סופרמרקטים - בגינם נכנסו לרשימה השחורה - נמצאים באזור יהודה והשומרון. אחד נמצא בצומת גוש עציון, בסניף זה מנהל האולם הינו

פלסטיני; אחד בבית"ר עלית, גם שם מנהל האולם הינו פלסטיני; אחד באזור התעשייה שער בנימין, בו מנהל האולם וכן מנהל משמרת הינם פלסטינים; אחד באזור התעשייה של מישור אדומים, שם 2 סגני מנהל הינם פלסטינים; ואחד באזור התעשייה עטרות. השטח עליו בנויים הסופרמרקטים נמצא בבעלות פרטית ישראלית ולחלוטין איננו קרקע בבעלות פלסטינית.

59. גם הטענה המיוחסת לתובעות בעלמא, כי השטחים עליהם בנויים הסופרמרקטים הינם שטחים כבושים, ועל כן דין התובעות כמי שמבצעות פשעי מלחמה, אינה אלא עלילת דיבה, ואולי אף עלילת דם. על פי הדין בישראל, על פי עמדת רשויות השלטון הישראליות, ועל פי עמדתה של ממשלת ארצות הברית, שטחי יהודה ושומרון הינם שטחים מוחזקים, שטחים שיש לגביהם מחלוקת, והם אינם שטחים כבושים. התובעות לא ירחיבו בנקודה זו בכתב התביעה, אך לדין שטחים אלה עובדתית, היסטורית ומשפטית, אינם שטחים השייכים לפלסטינים או לירדנים, ישראל לא כבשה אותם במלחמת ששת הימים, ויש לה ולאזרחיה הזכות המלאה לפעול בהם באופן חופשי.

60. אך גם אם נלך על פי טענותיהן של הנתבעות, לפיהן שטחי יהודה ושומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן הינם שטחים כבושים, ניהול עסק באותם אזורים מותר על פי דין, ובודאי אינו מהווה פשע מלחמה. אין שום הוראה בדין הבינלאומי האוסרת הקמת מפעל על שטח "כבוש", על אחת כמה וכמה עסק המספק את צרכיה של האוכלוסייה המקומית והעובדים בו הינם תושבי המקום.

61. פרסום שמותיהן של התובעות אפוא ברשימה השחורה מטרתו אחת והיא לפגוע בהן באופן חמור, לפגוע בשמן הטוב ולפגוע בהן כלכלית על ידי מעשי חרם. מעשה זה מכוון, בין היתר, (א) להשפילן בעיני הבריות בכלל ובעיני לקוחותיהן ומכריהן, לעשותן מטרה לשנאה, לבוז וללעג; (ב) לבזותן בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים להן הגם שאין בכל אלה שמץ של פגיעה באדם כלשהו בכלל ובפלסטינים בפרט, או הפרה של זכויותיהם בדרך כלשהי, והטענה כאילו הן מפרות זכויות אדם היא שקרית לחלוטין; (ג) לפגוע בהן, בעסקיהן, במרכזי הקניות שלהן ובעובדיהן, למוטט את עסקיהן ומשלח ידן של העובדים בתובעות; (ד) לבזות את התובעות ואת העובדים בהן בגין דתם, לאומם, ומקום מושבם, וכל הכרוך בכך.

62. העובדות והמעשים, ההחלטות וההמלצות המיוחסים לנתבעות לפי כתב התביעה מהווים יסוד של עוולת לשון הרע לפי **חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965** (להלן גם: "**חוק איסור לשון הרע**").

63. לתובעות מגיעים פיצויים בגין מעשיהן של הנתבעות, אשר נעשו בכוונה לפגוע, בהתאם לנקוב בסעיף **7א** לחוק איסור לשון הרע, בסך **279,869.6** ₪, סכום זה מהווה את כפל סכום הפיצוי הבסיסי, כמוגדר בסעיף **7א(ג)**, עבור שתי התובעות, ובהתאם למדד המחירים לצרכן נכון לחודש **אוגוסט 2020**.

64. יובהר כי פיצויים אלה ללא הוכחת נזק נתבעים על ידי התובעות, המהוות תאגידיים. זאת בהתאם להלכה שנפסקה בבית המשפט העליון במסגרת רע"א 15-2015 מאיר פלבסקי נ' חברת מקור הפורמייקה בע"מ והקובעת כי "ניתן לפצות תאגיד על לשון הרע נגדו ללא הוכחת נזק, בגדרי סעיף 7א לחוק".

65. בנקודה זו מן הראוי להוסיף כי בשנת 2011 חוקקה כנסת ישראל, את החוק למניעת פגיעה במדינת ישראל באמצעות חרם, התשע"א – 2011, (להלן: "החוק למניעת חרם"), זאת במסגרת נסיונותיה של מדינת ישראל להתמודד עם הקוראים להחרים.

66. סעיף 2 (א) לחוק למניעת חרם, קובע כדלקמן:

"2. (א) המפרסם ביודעין קריאה פומבית להטלת חרם על מדינת ישראל, ועל פי תוכנה של הקריאה והנסיבות שבהן פורסמה יש אפשרות סבירה שהקריאה תביא להטלת החרם, והמפרסם מודע לאפשרות כאמור, עושה עולה אזרחית והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש] יחולו עליו".

67. התובעות רואות לנכון להדגיש כי מעשי הנתבעות תואמות את הגדרת העולה המופיעה בחוק למניעת חרם. דא עקא, מאחר שטרם עבר זמן מספיק, ולא ניתן בשלב זה לכמת את הנזק ולראות את תוצאותיו לאשורן, הרי שהתביעה לא מוגשת מכח חוק זה, המאפשר תביעה רק מכח נזק מוכח וממשי, אלא רק מכח חוק איסור לשון הרע.

1. אחרית דבר

68. אשר על כן, מתבקש כבי' בית המשפט לזמן את הנתבעות לדין, ולחייבן לשלם לתובעות את כפל הסכום הנקוב בסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד יום תשלומו בפועל. כן מתבקש כבי' בית המשפט לחייב את הנתבעות לשלם לתובעות הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ.

אברהם גז, עו"ד
ב"כ התובעים

אברהם משה סגל, עו"ד
ב"כ התובעים

ניצנה דרשן-לייטנר, עו"ד
ב"כ התובעים

כ"ז באב התש"ף, 17.8.2020